

Achtergrondinformatie Advent

Op 29 november begint dit jaar de adventstijd, door velen van ons vooral en enkel bekend als het aftellen naar Kerst en de herinnering aan de geboorte van Jezus, maar wist u dat het woord advent oorspronkelijk van het Latijnse 'advenir' afkomstig is? Dit betekent 'aankomen'.

De adventstijd is een tijd van voorbereiding en ontwikkeling, een tijd waarin iets innerlijk tot groei en ontplooiing kan komen, om met Kerst aan het licht te komen. Terwijl de wereld rondom steeds donkerder wordt, wordt binnenin een lichtje brandend gehouden en aangewakkerd. Dit kunnen we met en voor onszelf doen, maar in deze tijd kunnen we ook zelf een lichtje zijn voor mensen rondom ons. Dit kan in grote, maar vooral ook in kleine gebaren.

Op de vier zondagen voorafgaand aan advent, wordt volgens de traditie elke week een extra kaars aangestoken, om zichtbaar te maken dat het licht week na week dichterbij komt. Op de seizoenstafel kunnen Jozef en Maria week na week hun weg naar de stal afleggen, terwijl ook aan het stalletje een groeiperiode doorgemaakt wordt.

Zoals we vanuit de Antroposofie in een vierledig mensbeeld naar de mens kunnen kijken, kunnen we ook de aarde en het grote ontwikkelingsproces dat zich in ons in de adventstijd voltrekt in die vier rijken opdelen. De eerste week staan er slechts stenen en kristallen bij de stal, symbool voor aarde en mineralen, het eerste rijk. De week nadien komen de planten erbij als tweede rijk, waarin het leven stroomt. Vervolgens volgen de schaapjes en os, die het dierenrijk vertegenwoordigen met zijn instincten en gevoelens. Pas in de vierde week komen de herders erbij, die de schapen verzorgen en als beeld voor het mensenrijk staan, waarna alles klaar is gemaakt voor het Christuskind om geboren te worden. Door de vier weken heen worden ook hier voorbereidingen getroffen om dat wat tot ontwikkeling kon komen, te kunnen ontvangen.

Aan het begin van de adventstijd ligt ook het Sinterklaasfeest. Hoewel het gek en ongepast kan lijken in de sfeer van ingetogenheid die zo bij advent hoort, verleent het door zijn originele karakter net ook een extra impuls van goedheid en vreugde in deze periode.

Het verhaal gaat dat Maria in de hemel een hemdje trachtte te weven voor haar kind dat geboren zou worden, daarvoor kreeg ze van elke ster een ragfijne glinsterende sterrendraad. De draden wilden echter niet geweven worden en het hemdje viel steeds uit elkaar. Sint Nicolaas, die dit aanzag, bood aan alvast naar de aarde toe te gaan om daar de harten van de kinderen al blij en vol verwachting te maken met aandachtsvolle goede en lieve geschenken. En toen gebeurde het dat uit elke vrolijke kinderlach en elk kinderhart dat zich opende, een fijne gouden draad bij Maria terecht kwam, waarmee ze met de sterrendraden het hemdje af kon weven, opdat haar kind geboren kon worden.